

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **M. S.** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2003, č. j. OAM-9975/VL-19-BE07-2000, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 450/2003, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2005, č. j. 47 Az 450/2003 - 40,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 2. 2003, č. j. OAM-9975/VL-19-BE07-2000, nebyl žalobci (dále též „stěžovatel“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na něj nebyla vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 16. 8. 2004, č. j. 47 Az 450/2003 - 23, byla žaloba žalobce proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodná zamítnuta.

Proti rozsudku podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, pro řízení o níž požádal soud o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 15. 10. 2004, č. j. 47 Az 450/2003 - 31, Krajský soud v Praze stěžovateli uložil, aby ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení usnesení vrátil soudu zpět řádně vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, jenž byl stěžovateli zaslán současně s usnesením. Soud zjistil z databáze žalovaného

i z databáze cizinecké a pohraniční policie, že aktuální adresa pobytu žalobce je P. 569, P. 9. Na tuto adresu bylo stěžovateli usnesení doručeno právní fikcí podle § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 o. s. ř. použitých obdobně podle § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 20. 12. 2004; stěžovatel však soudu vyplněný formulář nezaslal.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2005, č. j. 47 Az 450/2003 - 40, byl zamítnut návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Soud uvedl, že jelikož žalobce nezaslal zpět vyplněný formulář potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech, neprokázal, že je u něj splněn předpoklad osvobození od soudních poplatků nezbytný pro ustanovení zástupce účastníku řízení. Stěžovatel byl soudem současně vyzván, aby do deseti dnů ode dne doručení usnesení založil do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi, jinak Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, v níž namítl, že v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon, a stěžovatel nemohl kvůli špatné znalosti českého jazyka řádně prostudovat všechny změny. Stěžovatel dále uvedl, že se opakovaně neúspěšně pokoušel spojit s advokátkou Mgr. Ivanou Štědrá, které zaslal materiály ohledně kasační stížnosti; nedostal však žádnou odpověď. Formulář prohlášení o osobních a majetkových poměrech obdržel, nevyplnil jej však kvůli špatné znalosti češtiny. Proto stěžovatel navrhl, aby usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2005, č. j. 47 Az 450/2003 - 40, bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení; současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Krajský soud v Praze poté opatřil vyjádření v kasační stížnosti zmiňované advokátky Mgr. Ivany Štědré, podle níž stěžovatel nikdy nebyl jejím klientem, tato advokátka od něj neobdržela poštou ani jiným způsobem materiály týkající se kasační stížnosti; nekontaktoval ji ani telefonicky.

Vyjádření žalovaného k této kasační stížnosti nebylo požadováno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož je možné podat kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Stěžovatel je přesvědčen, že soud v rozporu se zákonem zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se však s tímto názorem neztotožnil a dospěl k závěru, že krajský soud postupoval správně, když žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Vedle skutečnosti, že ustanovení zástupce musí být třeba k ochraně práv účastníka řízení, je totiž v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s. (v době rozhodování krajského soudu se jednalo o § 35 odst. 7 s. ř. s. – pozn. soudu) zapotřebí, aby účastník řízení splňoval předpoklad osvobození od soudních poplatků. Za účelem zjištění této skutečnosti soud postupoval standardně – zaslal stěžovateli formulář prohlášení o osobních majetkových a výdělkových poměrech a vyzval jej, aby tento formulář vrátil vyplněný zpět soudu. Tak však stěžovatel neučinil a tedy podle názoru krajského soudu,

s nímž se ztotožnil i zdejší soud, neprokázal, že by splňoval předpoklad osvobození od soudních poplatků; proto byl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítnut. Námitky stěžovatele obsažené v kasační stížnosti týkající se změn v azylovém zákonodárství nejsou podle Nejvyššího správního soudu v řízení o kasační stížnosti proti neustanovení zástupce právně relevantní. Advokátka Mgr. Ivana Štědrá, zmiňovaná v kasační stížnosti, navíc popřela, že by se na ni stěžovatel jakkoliv obrátil. Tvzení stěžovatele, že formulář nemohl vyplnit kvůli špatné znalosti českého jazyka, není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí; nelze odhlédnout od toho, že ostatní podání v průběhu řízení stěžovatel vůči soudu činil v českém jazyce; formulář prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech se pak ani nepokusil vyplnit a na výzvu soudu vůbec nereagoval. Ze všech uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že Krajský soud v Praze postupoval v souladu se zákonem i s rozhodovací praxí soudů, pokud v takové procesní situaci žalobci neustanovil zástupce pro řízení o kasační stížnosti; důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy není dán.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud z důvodu nadbytečnosti nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu